

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/85/2018
Identifikačné číslo spisu: 5113230533
Dátum vydania rozhodnutia: 16.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5113230533.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne B., bývajúcej v R., zastúpenej JUDr. Jánom Floriánom Gajniakom, advokátom, s. r. o. v Bratislave, Šafárikovo námestie 2, proti žalovaným 1/ G., bývajúcemu v T., 2/ G., bývajúcej v T., zastúpených Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, advokátom v Žiline, ul. Jána Reka 13, o zaplatenie 1 480 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7 C 295/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. septembra 2017, sp. zn. 7 Co 185/2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 27. septembra 2017 sp. zn. 7 Co 185/2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie z 23. novembra 2016 (rozsudok Okresného súdu Žilina, č. k. 7 C 295/2013-342, ktorým žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne istinu 33,85 Eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 16,90 Eur od 22.11.2013 do zaplatenia, 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 16,95 Eur od 21.10.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku istiny a úroku z omeškania žalobu zamietol. Žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni vo výške 95,42 %.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), ktoré odôvodnila tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP, ktorá mala spočívať v tom, že odvolací súd jej dôkazy nebral do úvahy pri rozhodovaní. Mala za to, že v konaní sa vyskytli udalosti, nesprávne tvrdenia a vyjadrenia, ktoré v zmysle ustanovení § 419 a nasl. a najmä § 420 písm. f/ CSP dovolanie pripúšťajú. V konaní došlo k tzv. vadám zmätočnosti tak zásadného charakteru a v takom rozsahu, rovnako tak zásahu do práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Podľa jej názoru odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je nedostatočne zdôvodnené, svojvoľné, neudržateľné a teda nepreskúmateľné, pretože rozsudok nevyplýva zo vzťahu medzi

zistenými skutkovými zisteniami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V rozsudku odvolacieho súdu nemožno objaviť ani jeden bod v ktorom by odvolací súd vyvrátil niektorý z jej argumentov uvedených v odvolaní. Žiadala, aby najvyšší súd rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaní 1/ a 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedli, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Žiadali, aby dovolací súd dovolanie v celom rozsahu odmietol. Dovolateľka nepreukázala existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP. Stotožnili sa s rozsudkom odvolacieho súdu a považovali ho za vecne správny. Žiadali, aby dovolateľka bola zaviazaná na náhradu trov dovolacieho konania.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je potrebné pre procesnú neprípustnosť odmietnuť.

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Jeho mimoriadnej povahy zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vymedzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorej veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 59/2017, sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 137/2016, sp. zn. 3 Cdo 144/2017 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania patrí preto do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

6. Podľa ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymedzené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu konanie vadou podľa § 420 písm. f/ CSP postihnuté nebolo.

10. Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vyplýva, že prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd konštatuje, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne závery vysvetlené v odôvodnení rozsudku. Jeho odôvodnenie spĺňa kritériá podľa ustanovenia § 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP.

11. Dovolací súd poukazuje na to, že lehota na podanie dovolania dovolateľke uplynula 13. januára 2018.

Na doplnenie dovolania zo 16.1.2018 a tzv. vynútený dodatok z 15.2.2018 preto pri prieskumnej činnosti nemohol prihliadať (§ 427, § 430 CSP).

12. S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že dovolanie dovolateľky nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, a preto ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

13. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.